

Birbirimizi kaybetmemenin bir yolu olmalı

Behçet Çelik ilk çocuk romanı 'Çantasızlar Kampı'yla yükselen binalar arasına sıkışan çocukluğa ve kentsel dönüşüme çarpıcı bir bakış getiriyor.

DEVİRİM YILMAZ

dgulyilmaz@gmail.com

Çocuklara "Hayatları boyunca sırtlarında bir şeyler taşıyacaklarını bu yaşta öğrensinler" ya da "Yerçekimine karşı koyarak yeryüzünden kopmasınlar" diye yüklenen koca koca okul çantalarının kaldırılıp fırlatıldığı bir yaz günü başlıyor hikâyeye. Beş kafadar bir araya geliyor ve tatil, özgürlük, doyusya oyun, doyusya çocukluk da başlamış oluyor ağırlıkların fırlatılmasıyla.

Her türlü zorluğu göze alarak onları bir araya getiren ve onlara özgürlüğü, mahalle yaşantısını, arkadaşlığı, unutulmaya yüz tutmuş oyunları yaşatmaya kararlı Ufuk Amcaları grubun ismini de bulunca 'Çantasızlar' sahneye çıkmış oluyor: Kerem, Defne, Vedat, Baran ve Zeynep.

Behçet Çelik ilk çocuk romanı 'Çantasızlar Kampı'yla yükselen binalar arasına sıkışan çocukluğa ve kentsel dönüşüme çarpıcı bir bakış getiriyor. Karakterleriyse öylesine yapmacılıktan uzak ve sahici, ki her halleriyle çocukluğumuzun bir anına dönmek elde değil. Oyun oynarken verdikleri tepkiler, tatlı sert rekabetleri, küslükleri, neşeleri ve heyecanlarıyla çocukluğumuzun bahçeleri yeniden cıvıldıyor sanki.

Saklambaç, yakantop, kovalamaca oyunları birbirini izlerken yavru kediyi ağaçtan indirmek bir anda günün mevzusu olabiliyor. Kâğıt uçaklar uçuşurken, eski bir kameriye batık gemi rolüyle oyunlarda yerini alıyor. Gerçi Çantasızlar'ın hayatına renk katan Ayşe Nene, Ali Dede, Akif Amca kadar hoşgörülü yetişkinlerle pek karşılaşamazdık çocukluğumuzda. Onların bu hikâyedeki hoşgörüsü de günümüz yetişkinlerinin sokakları dolduran çocuk sesine özlemdir diyelim.

Beş kafadar bir araya gelir de içinden çıkılmaz sorunlar sahipsiz kalır mı? Haksızlık içeren ve kahramanlık gerektiren her şey çocukların da konusu oluverir anında. Yenileneceği için boşalan apartmanda yapayalnız kalan Akif Amca'nın dertlerine kayıtsız değildir. Bomboş apartmanın bir dairesini kendilerine 'yuva' belleyerek orada

oynarken bu yaşlı adamın Ayşe Nene ve Ali Dede'yle sohbetlerine tanık olurlar. Yaşlı adam binanın yıkılmasına karşı değildir. **Ağaçların kesilmemesini ve apartman kapısının yeni yapılacak binaya da takılmasını istemektedir sadece.** Yapımına bile şahit olduğu bu kapının aslında çocukluğuna açılan kapı olduğunu anlayacak kadar duyarlı değildir diğer daire sahipleri ne yazık ki. Onlara göre, değere değer katmayacaksa dönüşüm neye yarar. Balkon ve bahçeler artan metrekarelere, eskiye dair ne varsa lükse dönüşmedikçe değerden söz edilemez. Her şey bir çırpıda dönüşürken Akif Amca'dan da geçmişine dair ne varsa silip bir bukalemun hızıyla dönüşmesi beklenmektedir kısacası. O da inadım inat, tek başına yaşamayı seçer koca binada. Elbet onu kaçırmak için elinden geleni ardına koymaz karşı taraf da. Gece yarısı boş dairelere girip gürültü çıkarmaktan tutun da cin, peri hayalet masallarına kadar akla gelebilecek bir sürü saçmalığın ardı arkası kesilmez. Çantasızlar'ın yuvası olan boş daireye asma kilidi vurmalarıysa bardağı da Akif Amca'nın gözyaşlarını da taşıran son damla olur. Akif Amca'ya yapılan haksızlığın ve yuvalarının ellerinden alınışının hesabı sorulmalı, bu oyun bozulmalıdır, ama nasıl? Ortaya çıkış sancıları, uygulanışı ve etkileri birbirinden eğlenceli süreçlere dönüşen muhteşem bir planla tabi ki.

2008 Sait Faik Hikaye Armağanı ve 2011 Haldun Taner Öykü Ödülü'ne değer görülen Behçet Çelik'in dayanışmayı, dostluğu, komşuluğu yücelterek yarattığı, çocuk seslerinin yükseldiği sıcacık mahalleye girince ince ince düşünüyoruz. Mekânlar dönüşürken ilişkilerimizi dönüştürmemenin, yükselen binalar arasında birbirimizi kaybetmemenin bir yolu olmalı.

ÇANTASIZLAR KAMPI

Behçet Çelik
Günışığı Kitaplığı, 2016
164 sayfa, 15 TL.